

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 16/22
1.2.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марије Терзић, председника већа, Татјане Лемајић и Јелене Стојилковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, малолетног ББ и малолетне ВВ, чији је законски заступник мајка АА, сви из ..., ул. ... бр. ..., чији је заједнички пуномоћник Никола А. Пантић, адвокат из Београда, ул. Влајковићева бр. 5, против тужених Аделарде Поповић из Београда, Марка Стјепановића из Београда главног и одговорног уредника online редакције Дневног листа “Блиц” и Интернет портала www.blic.rs и Издавачког друштва “Ringier Axel Springer” д.о.о Београд, ул. Косовска бр. 10, чији је заједнички пуномоћник Душан М. Стојковић, адвокат из Београда, ул. Његошева бр. 28 а, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужених, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 27/19 од 13.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 1.2.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 27/19 од 13.09.2021. године у ставу трећем и седмом изреке, а жалба тужених **ОДБИЈА** као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 27/19 од 13.09.2021. године у ставу првом и другом изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени Издавачко друштво “Ringier Axel Springer” д.о.о и Марко Стјепановић да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност настале објављивањем недозвољених информација-текста и фотографија солидарно са туженом Аделарде Поповић, исплате и то тужиљи АА износ од 30.000,00 динара, малолетном тужиоцу ББ износ од 30.000,00 динара и малолетној ВВ износ од 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, а у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде,

-док се у преосталом делу којим је тражено да се на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност настале

објављивањем недозвољених информација-текста и фотографија обавезе тужени Издавачко друштво "Ringier Axel Springer" д.о.о. да тужиоцима исплати још по 70.000,00 динара и у делу којим је тражено да се обавезе тужени Марко Стјепановић да тужиоцима солидарно са туженим Издавачким друштвом "Ringier Axel Springer" д.о.о. и солидарно са туженом Аделардом Поповић сразмерно износу њене обавезе из става трећег изреке пресуде, од укупног износа на који је обавезан трећетужени у ставу првом изреке пресуде, исплати још по 20.000,00 динара, тужбени захтев тужилаца **ОДБИЈА**, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу десетом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 27/19 од 13.09.2021. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени Аделарда Поповић, Марко Стјепановић и Издавачко друштво "Ringier Axel Springer" д.о.о. да солидарно на име накнаде трошкова парничног поступка тужиоцима АА, малолетном ББ и малолетној ВВ исплате износ од 60.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци АА, малолетни ББ и малолетна ВВ да туженима Марку Стјепановићу и Издавачком друштву "Ringier Axel Springer" д.о.о. на име трошкова другостепеног поступка солидарно исплате износ од 18.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене Аделарде Поповић за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ бр. 27/19 од 13.09.2021. године ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца АА, малолетног ББ и малолетне ВВ, те је обавезано тужено Издавачко друштво "Ringier Axel Springer" д.о.о. Београд да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност, настале објављивањем недозвољених информација-текста и фотографија у online издањима медија "Блиц" на интернет порталу www.blic.rs од године и медија "Puls online" на интернет порталу www.pulsonline.rs од ... године, исплати износе од по 100.000,00 динара по тужиоцу, укупно 300.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате.

Ставом другим изреке, обавезан је тужени Марко Стјепановић да тужиоцима солидарно са туженим Издавачким друштвом "Ringier Axel Springer" д.о.о. и солидарно са туженом Аделардом Поповић сразмерно износу њене обавезе из става трећег изреке пресуде, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност, настале објављивањем недозвољених информација-текста и фотографија у online издању медија "Блиц" на интернет порталу www.blic.rs од ... године од укупног износа на који је обавезан трећетужени у ставу првом изреке пресуде, накнади износ од по 50.000,00 динара по тужиоцу, укупно 150.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате.

Ставом трећим изреке, обавезана је тужена Аделарда Поповић да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност, настале објављивањем недозвољених информација-текста у online издањима медија “Блиц” на интернет порталу www.blic.rs од ... године и медија “Puls online”, на интернет порталу www.pulsonline.rs од године солидарно са туженим Издавачким друштвом “Ringier Axel Springer” д.о.о и туженим Марком Стјепановићем, од укупног износа на које је обавезано тужено Издавачко друштво “Ringier Axel Springer” д.о.о у ставу првом изреке пресуде и износе на које је обавезан тужени Марко Стјепановић у ставу другом изреке пресуде, накнади износе од по 30.000,00 динара по тужиоцу, укупно 90.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате.

Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим су тужиоци тражили да се обавезу тужени да тужиоцима поред износа досуђеног ставом првим изреке пресуде солидарно исплате износ од још укупно 150.000,00 динара, односно по 50.000,00 динара по тужиоцу са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као неоснован.

Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени Марко Стјепановић да тужиоцима, поред износа из става другог изреке пресуде, солидарно са туженима Издавачким друштвом “Ringier Axel Springer” д.о.о и Аделардом Поповић исплате износ од још укупно 150.000,00 динара, односно по 50.000,00 динара по тужиоцу, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као неоснован.

Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком су тужиоци тражили да се обавезе тужена Аделарда Поповић да тужиоцима поред износа из става трећег изреке пресуде солидарно са туженима Издавачким друштвом “Ringier Axel Springer” д.о.о и Марком Стјепановићем исплати износ од још укупно 210.000,00 динара, односно по 70.000,00 динара по тужиоцу са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као неоснован.

Ставом седмим изреке, обавезан је тужени Марко Стјепановић, главни и одговорни уредник електронског издања медија “Блиц” да без одлагања и коментара, о свом трошку објави увод и изреку ове пресуде у електронском издању медија “Блиц” најкасније у другом наредном броју електронског издања медија “Блиц” од дана правноснажности одлуке.

Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком су тужиоци тражили да се обавезе тужени Марко Стјепановић да без одлагања и коментара о свом трошку објави увод и изреку ове пресуде у електронском издању медија “Puls online” најкасније у другом наредном броју електронског издања медија “Puls online” од дана правноснажности одлуке, као неоснован.

Ставом деветим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком су тужиоци тражили да се на чинидбе из става седмог и осмог изреке пресуде обавезу тужена Аделарда Поповић и тужени Издавачко друштво “Ringier Axel Springer” д.о.о као неоснован.

Ставом десетим изреке обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 84.100,00 динара.

Против наведене пресуде, тужени су благовремено изјавили жалбу побијајући је у ставу првом, другом, трећем, седмом и десетом изреке због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка одређено су тражили.

Испитујући првостепену пресуду у смислу члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Апелациони суд је нашао да је жалба тужених делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбом тужених се не указује на неке од других повреда из наведенога члана због чега се законитост и правилност побијене пресуде не би могла испитати.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, у електронском издању медија “Блиц” на интернет порталу www.blic.rs ... године објављен је текст под насловом “...” Комшије откривљају детаље из живота глумице и зашто их још НЕРВИРА” следеће садржине: “док већина комшија има разумевања за АА и њен турбулетни приватни живот или бар неће јавно да кажу своје мишљење, неколико Звездараца нам је испричало да се глумица не обазире на јавно окружење и да врло гласно коментарише оно што јој смета. Галами на децу у маркету и не мари шта о њој мисле комшије. У склопу стамбеног комплекса на ... скоро сви знају да је позната глумица њихова комшиница. Главни утисак АА суседа је да је изабрала позив који јој највише одговара по темпераменту јер ужива у пажњи. -Врло је бучна и стално гласно дозива и опомиње децу без обзира што нису код куће него у јавности. Виђам је у супермаркету где свакодневно купује. Деца је не слушају и растрче се на све стране између рафова, а она виче наизменично “ВВ не може то, то нам не треба, ББ остави то молим те”. “Дођи овамо дете Божије” - испричала је једна од АА комшиница за “Сцену”. Продавачице у маркету су ипак имале разумевања за АА понашање. - То што виче је уобичајна појава код мајке са децом. Деца хоће своје не занима их да ли родитељи имају новац или не, па куповина са њима није лака ствар. АА долази свакодневно и пазари све што треба од хлеба, млека и млечних производа, поврће, воће и слактише. Није оптерећена како изгледа у приватном животу кад је не снимају камере- испричала је једна од касирки у супермаркету. Младић из суседног улаза нам је рекао да јој замера једну ствар - АА нам је наружила изглед зграде тиме што је једина од свих станара избушила зид на истакнутом делу, док смо ми остали сместили климе у скривени угао терасе, тако да се са лица зграде уопште не виде-испричао је Звездарац који није желео да се фотографише. У месари у приземљу АА зграде рекли су нам да глумица пажљиво бира месо при куповини. - Јуче је била и купила је јунетину по обичају. Битно јој је да децу храни здраво. Води жена рачуна о здрављу породице али и изгледу - каже продавачица. Једна средовечна госпођа додаје да се са АА љубазно поздрави али да глумица не ступа у присне односе са комшијама. - Само кад се врати из

неке емисије је лепо дотерана. Зна да изађе из куће и рашчупана, масне косе и неуклопљеној гардероби. Чудно се облачи – каже госпођа, а њен супруг додаје: -АА је згодна млада жена и фина. Јесу бучна породица али шта ће кад има ... Она има два или три стана у згради и ништа ми није јасно ко ту живи, а на једном на два интерфона пише ..., тако јој се презива бивши муж онај што ју је тукао, а на другом улазу пише ... и Дефинитивно знам да имају два спојена стана. АА комшинице ... и ... су се успротивиле онима који трачаре о АА. - Ма она је дивна жена, једна је од нас обичних, а глуми као змај. Обавезно идем на њене преставе и обожавам да је гледам на телевизији. Неће ваљда у штиклама и хаљиницама потпуно нашминкана да јури за децом - рекла је ... Чувши да се распитујемо о њиховој комшиници која је стални члан позоришта на Теразијама, млађи мушкарац је повикао. - Волим АА и свиђа ми се и као глумица и као жена- ракао је кратко ... за „Сцену“. На ходнику ове зграде, а испред стана глумице била је гомила пари обуће која се протезала чак до стана преко пута. Ту, поред врата су и бицикл и играчке којима је глумица запосела заједнички ходник. Наредба за госте: “Изујте се”. На дан када смо анкетирали АА комшије она је кћерки ВВ славила 11 рођендан. Како би очигледно спречила да јој упрљају стан, АА је на вратима оставила јасну поруку “Молим Вас изујте се испред”.

Такст истоветне садржине објављен је године и на интернет порталу www.pulsonline.rs. под насловом “....”. У наведеним текстовима на интернет порталу www.blic.rs од ... године и на интернет портала www.puls online.rs. од ... године објављене су фотографије зграде у којој тужиоци живе, две фотографије тужиоца како улазе у зграду, фотографије ходника и врата стана тужилаца.

У емисији “ТВ лица: АА“, у продукцији РТС, након уводне шпице виде се улазна врата која отвара тужиља АА, без ближе ознаке стана и зграде у којој се исти налази, а у даљем току емисије снимљена је унутрашњост стана.

Александра Вучићевић је одговорни уредник медија “Puls online”, са интернет адресом www.pulsonline.rs. Медији Блиц има регистровану интернет адресу www.blic.rs, а одговорни уредник електронског издања медија “Blic” је тужени Марко Стејепановић. Тужена Адаларда Поповић је аутор спорнога текста, а опрему текста дао је одговорни уредник који је одлучио и да објави фотографије.

Тужиља АА није била контактирана од стране тужених пре објављивања спорних текстова нити је дала сагласност да се сачине спорне фотографије. Тужиоци су услед објављеног текста претрпели стрес, узнемиреност, страх као и непријатности. Тужиљу АА звали су родитељи друге деце, да се распитају због чега је неки човек који се представља као новинар, зауставио њихово дете распитујући се да ли иде код тужиље, други родитељи су се плашили да фотографије њихове деце са личним подацима буду објављене у медијима, непозната особа позвонила је на интерфон стана њеног оца тражећи тужиљу, касније је добила позив са непознатог броја док је била ван града а продавачица из продавнице обавестила ју је да се неки непознати човек распитује за њу. Тужиоци малолетни ББ и малолетна ВВ од стране школских другова били су изложени непријатностима, другови су им говорили да имају пуно пара, да имају два стана, били су уплашени да ће бити опљачкани. ББ је школски друг рекао да ће да му упадне у стан и све узме.

Тужена Аделарда Поповић, аутор спорног текста, пре објављивања информација није позвала тужиљу АА из разлога што то рубрика не подразумева јер се ради о мишљењу комшија тужилаца, фотографу није давала инструкције а опрему текста и наслове дао је одговорни уредник. Наведеном приликом, она и фотограф видели су да долазе деца са поклонима на рођендан и питали су једно дете “извини злато је л се то нешто дешава код АА у стану”, у сврху тога да сазнају коме је рођендан из породице.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом материјалног права и то одредби члана 8 став 1 Европске конвенције о људским правима са изменама предвиђене протоколом 11 и 14, са протоколима 1, 4, 6, 7, 12, 13 и 16, чланом 5, 9,15, 80, 81, 82, 112, 113, 114, 115, 117 и 120 Закона о јавном информисању и медијима- ЗЈИМ, закључио да информације које су објављене у оквиру спорног текста на интернет порталу www.blic.rs. и [www.pulsonline.rs.](http://www.pulsonline.rs), када се сагледају као целина уз фотографије које су објављене у склопу опреме текста, на којима се види цела зграда и улаз зграде у којој тужиоци живе, ходник испред стана у којем живе, те натпис на вратима стана као и фотографије на којима се из профила види лице малолетног тужиоца ББ повређује се право на приватност тужилаца. Даље по закључку првостепеног суда објављивањем наведених информација, тачна локација становања тужилаца учињена је препознатљивом, будући да је усликана зграда на Општини Звездара специфичног изгледа, коју је у овом добу могуће лоцирати путем [googl map](http://google.com/maps).

По закључку првостепеног суда, објављивањем података да је тужилца власник два или три стана у предметној згради, при околности да је јавна личност, повређено је право на приватност како тужилце АА тако и малолетних тужилаца, будући да је широк круг људи сазнао за њихову финансијско-стамбену ситуацију и да је наведена информација негативно примљена пре свега од школских другова малолетних тужилаца, а објављивање записа лика тужилаца, поготово малолетног тужиоца ББ, независно од тога да ли је и у којој мери малолетни тужилац учињен препознатљивим, представља грубо кршење права на породични живот и приватност гарантованог Европском конвенцијом о људским правима, будући да је неприхватљиво неовлашћено фотографисање млађих малолетника при обављању свакодневних активности чак и уколико такве фотографије нису сачињене анфас.

Даље по закључку првостепеног суда, у конкретном случају није било интереса јавности да буде упозната са предметним информацијама, јер заинтересованост јавности није исто што и интерес јавности да о одређеним чињеницама буде обавештена, интерес јавности почива на идеји да јавно мњење треба да буде благовремено, потпуно и истинито упознато са догађајима, чињеницама и мишљењима од друштвеног значаја, а не са чињеницама које се тичу приватног живота неког од чланова друштва, а околност да је тужилца АА једном приликом дала сагласност да се за потребе интервјуа фотографишу њена деца, не значи да је та сагласност дата за “папарацо “ фотографисање њене малолетне деце, приликом обављања свакодневних активности.

Првостепени суд је полазећи од утврђеног чињеничног стања закључио да како тужени нису поступали у складу са начелом дужне новинарске пажње, те како су објављене информације подобне да тужиоцима повреду право на приватност из ког разлога је тужиоцима причињена нематеријална штета, то су тужени у складу са

одредбом члана 9, 113, 114 и 115 ЗЈИМ и члана 200 Закона о облигационим односима у обавези да тужиоцима солидарно надокнаде штету у оном обиму у ком су за своје поступање одговорни за њен настанак, односно допринели причињавању штете а у износима ближе наведеним у ставу првом, другом и трећем изреке пресуде а тужени Марко Стјепановић сагласно члану 120 ЗЈИМ у обавези је да објави увод и изреку пресуде у законом прописаном року.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је утврдио потпуно и поуздано на основу доказа које је правилно ценио применом одредбе члана 8 Закона о парничном поступку и то како појединачно, тако и у међусобној вези као и на основу резултата целокупног доказног поступка и дао је јасне разлоге које чињенице сматра утврђеним. Жалбом тужених чињенично стање није доведено у сумњу нити су у жалби истицане нове чињенице нити предлагани нови докази у смислу одредбе члана 372 став 1 Закона о парничном поступку.

Неосновано се жалбом тужених оспорава оцена исказа тужиље АА и тужене Аделарде Поповић указивањем да постоје контрадикторности које се огледају у тврдњи тужиље АА да је новинарка заустављала децу испред зграде са питањем „ да ли ту живи АА?“, „ да ли идете код АА“, при тврдњи тужене Аделарде Поповић да је једном детету поставила наведено питање из ког разлога првостепени суд није могао у том делу поклонити веру исказу и тужиље и тужене новинарке.

По ставу Апелационог суда, првостепени суд је извршио правилну оцену доказа која подразумева одговарајући квалитет образложења из кога се види процес мишљења којим је судија, примењујући правило логике, психологије и животног искуства дошао до закључка о истинитости утврђених чињеница. Првостепени суд је образложио како и на који начин је утврдио релевантне чињенице, да ли је спорним текстом повређено право на приватност тужилаца, слободном оценом доказа, а која представља, садржајну, суштинску анализу и оцену сваког доказа по његовој унутрашњој вредности и узјамној вези са другим доказима и утврђеним чињеницама. Правилна оцена исказа странака подразумева оцену њиховог држања пред судом, сагласности њихових исказа са осталим изведеним доказима, неспорним и опште познатим чињеницама, као и оцену општег утиска који странка оставља приликом давања исказа. По ставу другостепеног суда, супротно жалбеним наводима тужених, чињеница да ли је новинарка зауставила једно или више деце није од утицаја на правилност закључка првостепеног суда, да је поступањем тужених повређено право на приватност тужилаца.

Неосновано се жалбеним наводима тужених оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и указивањем да је фотографија зграде током 2015. године више пута у медијима објављивана поводом текстова о породичном насиљу над тужиљом АА, а тужени осим фотографија зграде, нису објавили ни једну информацију која би могла да упућује где тужилца живи с обзиром да се по основу спорних фотографија не може утврдити у којој улици је зграда, не види се број улаза нити интерфон зграде, на фотографији ходника и улазних врата стана не види се презиме нити број стана, малолетни тужилац ББ није препознатљив на фотографији, јер се ради о фотографији, која је снимана због тужиље АА као јавне личности, са јако велике удаљености и на којој се малолетни тужилац назире под одређеним углом тако да су му црте лица

непрепознатљиве.

Наиме, право на јавно информисање које је у Републици Србији у складу са ЗЈИМ слободно и у интересу јавности обухвата између осталог слободу прикупљања, истраживања и објављивања идеја, информација и мишљења. Оно не подлеже цензури али је с друге стране ограничено одређеним људским правима појединца као што је право на приватност. Дакле, ни слобода изражавања ни право на поштовање приватног и породичног живота нису апсолутна права и слободе. Приликом утврђивања да ли је објављивање неке информације из приватног живота појединца представља недозвољено задирање у приватан и породичан живот, води се рачуна о правичној равнотежи која се мора успоставити између општег интереса заједнице и интереса појединца. У конкуренцији два или више гарантованих људских права нужно је да се сва она остваре при чему треба поштовати правила претежног интереса која одговара демократском друштву. Слобода изражавања и јавног информисања не оправдава објављивање информације које са становишта разумно оправданих разлога не служе том циљу, а могу да повреду и друга људска права.

Одредбом члана 8 Европске конвенције о људским правима прописано је да свако има право на поштовање свог приватног и породичног живота, дома и преписке. Јавне власти се неће мешати у вршење овог права сем ако то није у складу са законом и неопходно у демократском друштву, у интересу националне безбедности, јавне безбедности или економски добробити земље, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала или ради заштите права и слободе других. Повреда права на приватност подразумева објављивање односно изношење или преношење података о породичним приликама а повреда права постоји иако подаци који се износе односно преносе из породичног живота нису подобни да нашkode части и угледу лица јер је приватност заштићена и самостално независно од повреде части и угледа.

Осим тога, чланом 80 став 1 Закона о јавном информисању и медијима је, између осталог, прописано да се информација из приватног живота и запис лика не може објавити без пристанка лица чијег се приватног живота информација тиче, ако се при објављивању може закључити које је то лице. Ставом 4 наведеног члана је прописано да се информација и запис из става један не могу објавити без пристанка онога на кога се односи, ако би објављивањем било повређено његово право на приватност или које друго право. Чланом 82 став 1 наведеног закона је прописано да се информације из приватног живота односно лични запис може изузетно објавити без пристанка лица на које се информација односи ако у конкретном случају интерес јавности да се упозна са информацијом, односно записом претеже у односу на интерес да се спречи објављивање.

И по оцени овог суда, имајући у виду све околности конкретног случаја, да је тужила АА јавна личност и да је стога неизбежно изложена пажњи медија и јавности, мора испољити већи степен толеранције на извештавање о својим изјавама, делима и поступцима. Међутим, ни слобода изражавања, ни право на поштовање приватног и породичног живота нису апсолутна права и слободе, те се приликом утврђивања да ли објављивање неке информације из приватног живота појединца представља недозвољено задирање у приватан и породични живот, води рачуна о правичној равнотежи која се мора успоставити између општег интереса заједнице и интереса

појединца, те по оцени и овог суда општи интерес не оправдава објављивање спорних фотографија и информација које је учињено на штету интереса појединца, овде тужилаца, јер не постоји интерес јавности да се сазна где тужиља и малолетни тужиоци живе и колико станова у својини има тужиља АА.

Супротно жалбеним наводима тужених, правилно је првостепени суд закључио да информације које су објављивање без сагласности тужилаца у оквиру спорног текста на интернет порталу www.blic.rs. и www.pulsonline.rs., када се сагледају као целина уз фотографије које су објављене у склопу опреме текста, на којима се види цела зграда и како тужиоци улазе у зграду у којој живе, ходник испред стана у ком живе, те натпис на вратима стана повређују право на приватност тужилаца.

С тим у вези, за препознатљивост није потребно да је свеколика читалачка публика интернет портала www.blic.rs. и www.pulsonline.rs. у стању да веже предметне информације о месту живота тужилаца и стамбеним приликама тужиље АА, нити је реч о препознатљивости са становишта просечног адресата медија, већ је довољно да део читалачке публике може да информацију доведе у везу са тужиоцима, с обзиром да су као субјекти информације препознатљиви у улици у којој станују, комшилуку, школи коју похађају малолетни тужиоци, радној средини тужиље АА.

Јавне личности не могу бити лишене права на приватност, чак и када је она предмет интересовања јавности. Елементарни захтев људске саосећајности налаже да се зарад сензационализма и потребе за што већим тиражем, не повређују осећања људи, па ни оних који су у јавности познати, изношењем у јавност њихових приватних, породичних и личних питања, која нису резултитрала неком, за јавност, суштински битном последицом. Дужност је новинара да у складу са новинарском етиком води рачуна да када већ информисе јавност, то учини на начин да приватност не буде повређена, што у конкретном случају није учињено. Због тога се у конкретном случају понашање тужених, односно објављивање фотографија зграде, ходника спрата на ком се стан налази и улазних врата стана као и податка о стамбеним приликама тужиље не може подвести ни под изузетке из члана 82 став 2 Закона о јавном информисању и медијима.

Наиме, у складу са праксом Европског суда за људска права у одлуци *MGN Limited* против Велике Британије, 2011, тачка 143, наглашено је следеће: “Објављивање фотографија и чланка, чија је једина намера да задовољи знатижељу одређене публике у вези појединости из приватног живота јавних личности не може се сматрати доприносом расправи о питањима од јавног интереса у друштву, без обзира што се ради о особи која је позната јавности...”.

Нису основани жалбени наводи којима тужени указују да је на фотографији лице малолетног тужиоца ББ непрепознатљиво како то наводи првостепени суд, али истовремено долази до закључка да је малолетном тужиоцу повређено право на приватност. Наиме, правилно је првостепени суд закључио да независно од тога да ли је и у којој мери малолетни тужилац учињен препознатљивим, неовлашћено фотографисање млађих малолетника при обављању свакодневних активности чак и уколико такве фотографије нису сачињене анфас, преставља грубо кршење права на породични живот и приватност гарантованог Европском конвенцијом о људским

правима.

Наиме, из цитиране законске одредбе члана 80 став 1 Закона о јавном информисању јасно произилази да све и ако је лице замагљено односно учињено непрепознатљивим, повреда постоји када се са осталим подацима који су наведени уз објављени запис лика - фотографију може закључити које је то лице. Тачни су жалбени наводи да је тужила АА јавна личност и да постоји повећан интерес јавности за њу, али то не значи да је интерес јавности, да се неовлашћено објављују фотографије из њеног приватног живота, јер јавност нема интерес да сазна где се тужила са децом налази у свом потпуно приватном изласку нити има оправдани интерес да се неовлашћено фотографише њено малолетно дете односно тужилац ББ који је без обзира на начин сачињавања фотографије, учињен препознатљивим, чињеницом да је фотографисан у присуству мајке која је јавна личност, испред зграде у којој живи. Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произилази да све и ако је лице замагљено односно учињено непрепознатљивим, повреда постоји када је са осталим подацима који су наведени уз објављени запис лика - фотографију може закључити које је то лице.

Апелациони суд је става да је првостепени суд правилном применом одредбе члана 120. став 1. ЗЈИМ, обавезао туженог Марка Стјепановића одговорног уредника електронског издања медија “Блиц” да без одлагања и коментара, о свом трошку објави увод и изреку ове пресуде у електронском издању медија “Блиц” најкасније у другом наредном броју електронског издања медија “Блиц” од дана правноснажности одлуке како би се јавности пружило обавештење о повољном исходу парнице за тужиоце.

Међутим, првостепени суд је погрешно применио материјално право када је закључио да тужени треба да надокнаде нематеријалну штету тужиоцима у оном обиму у ком су за своје поступање одговорни за њен настанак, односно допринели причињавању штете, а на шта се и основано жалбом тужених указује.

Наиме, Закон о јавном информисању и медијима у члану 112. став 1. прописује да лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона. Чланом 113. да новинар, односно одговорни уредник одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом. Чланом 114. да издавач одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона, као и за пропуштање објављивања информације из члана 112. став 2. овог закона, без обзира на кривицу. Чланом 115. да новинар, одговорни уредник и издавач солидарно одговарају за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона.

Солидарну одговорност више лица за исту штету уређује члан 206. Закона о облигационим односима. Према тој одредби, за штету коју је више лица проузроковало заједно, сви учесници одговарају солидарно (став 1.); подстрекач и помагач, као и онај који је помогао да се одговорна лица не открију, одговарају

солидарно са њим (став 2.); солидарно одговарају за проузроковану штету и лица која су је проузроковала радећи независно једно од другог, ако се не могу утврдити њихови удели у проузроковању штете (став 3.), а кад је несумњиво да је штету проузроковало неко од два или више одређених лица која су на неки начин међусобно повезана, а не може се утврдити које је од њих штету проузроковало, та лица одговарају солидарно (став 4.).

У конкретном случају, између радњи тужених постоји повезаност, тужени Издавачко друштва "Ringier Axel Springer" оснивач је медија „Блиц“ и „PULS ONLINE“, одговорни уредник електронског издања медија "Blic" је тужени Марко Стејепановић а тужена новинарка Аделарде Поповић је аутор спорнога текста и те чињенице управо успостављају њихову солидарну одговорност за штету с обзиром на њихову међусобну повезаност а супротно закључку првостепеног суда.

Имајући у виду све околности конкретног случаја, сходно одредби члана 200 став 2 Закона о облигационим односима, водећи рачуна о природи и друштвеној сврси обештећења, а у вези одредбе члана 232 Закона о парничном поступку, по налажењу Апелационог суда, ценећи и да тужиоци нису покушали да умање штету у складу са овлашћењима из члана 117 ЗЈИМ, правична новчану накнада за претрпљени душевни бол због повреде права на приватност који су тужиоци претрпели представља износ од по 30.000,00 динара. Досуђени новчани износ представља правичну новчану накнаду сразмеран јачини претрпљеног душевног бола због повреде права на приватност тужилаца, која је у складу са економском моћи друштва у којем се исплаћује и мерилима и критеријума прописаним одредбом члана 200 став 2 Закона о облигационим односима а како је то правилно и првостепени суд закључио када је обавезао тужену Аделарду Поповић да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете коју су претрпели исплати износ од по 30.000,00 динара.

По ставу Апелационог суда, првостепени суд је погрешно применио одредбу члана 200 став 2. Закона о облигационим односима када је обавезао тужене "Ringier Axel Springer" д.о.о и Марка Стјепановића да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете исплате износе који су ближе наведени у ставу првом и другом изреке побијане пресуде.

Накнада нематеријалне штете, у смислу наведене одредбе члана 200 Закона о облигационим односима, по својој правној природи морална је сатисфакција и има за циљ да се њоме уравни тежи поремећај у психичкој сфери оштећеног лица које добијеним новчаним износом може да прибави себи одређена материјална добра која ће помоћи да донекле лашке савлада болове и патњу коју је претрпео. По оцени овог суда, обавезивањем тужених "Ringier Axel Springer" д.о.о и Марка Стјепановић на исплату већег износа од наведеног износа од по 30.000,00 динара који представља правичну накнаду у конкретном случају, било би у супротности са значајем повређеног добра и циљем којем правична накнада нематеријалне штете служи и поговарало би се тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Тужиоцима на досуђени износ накнаде на име претрпљене нематеријалне штете у износу од по 30.000,00 динара, а који су тужени у обавези да тужиоцима солидарно надокнаде сходно члану 115. ЗЈИМ а који је утврђен према околностима у време

пресуђења, припада и право на законску затезну камату од дана доношења првостепене пресуде сходно члану 277 став 1 Закона о облигационим односима. У преосталом делу којим је тражено да се на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност настале објављивањем недозвољених информација-текста и фотографија обавезе тужени “Ringier Axel Springer” д.о.о Београд да тужиоцима исплати још по 70.000,00 динара и у делу којим је тражено да се обавезе тужени Марко Стјепановић да тужиоцима солидарно са туженим Издавачким друштвом “Ringier Axel Springer” д.о.о. и солидарно са туженом Аделардом Поповић сразмерно износу њене обавезе из става трећег изреке пресуде, од укупног износа на који је обавезан трећетужени у ставу првом изреке пресуде, исплати још по 20.000,00 динара по тужиоцу, тужбени захтев тужилаца као неоснова је одбијен, са разлога што би досуђивањем вишег износа било супротно природи и сврси правичне накнаде нематеријалне штете.

Приликом одлучивања о основаности жалбе тужених, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе које су тужени истицале у жалби, али их није посебно образлагао, у складу са чланом 396 став 1 и 2 Закона о парничном, с обзиром да не могу довести до другачије, за тужене повољније одлуке у овој правној ствари.

Како је одлука против које је изјављен правни лек преиначена у ставу првом и другом изреке, а ово преиначење је од утицаја на одлуку о трошковима поступка, то је и решење о трошковима поступка садржано у ставу десетом побијане одлуке преиначено. Тужиоцима су сходно члану 150, 153, 154 и 163 ЗПП досуђени трошкови на име састава тужбе и једног образложеног поднеска по 6.000,00 динара, за приступ на три одржана рочишта по 7.500,00 динара, за приступ на једно одржано рочиште 10.500,00 динара, за приступ на једно неодржано рочиште 4.500,00 динара, таксе на тужбу и таксе на одлуку у износу од по 5.500,00 динара, што укупно чини износ од 60.500,00 динара.

Како су тужени, Издавачко друштво “Ringier Axel Springer” д.о.о. и Марко Стјепановић успели у другостепеном поступку, признати су им трошкови у складу са опредељеним захтевом а сходно одредби члана 165 ЗПП а на има састава жалбе у укупном износу од 18.000,00 динара, у складу са важећом АТ те је донета одлука као у ставу четвртом изреке.

Захтев тужене Аделарде Поповић за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен је, са разлога што са жалбом није успела те је донета одлука као у ставу петом изреке, применом одредбе члана 165 ЗПП.

Са изложеног, донета је одлука као у ставу првом изреке применом одредбе члана 390 ЗПП, а у ставу другом и трећем изреке ове пресуде применом одредбе члана 394 став 1 тачка 4 и 401 тачка 3 ЗПП.

**Председник већа-судија
Марија Терзић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Јасмина Ђокић